

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 452/2016
26.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене В.М., због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене В.М., адвоката Г.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 2251/12 од 19.10.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 484/15 од 23.02.2016. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 26.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене В.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 2251/12 од 19.10.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 484/15 од 23.02.2016. године, у односу на повреду Закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К 2251/12 од 19.10.2015. године, окривљена В.М., оглашена је кривом због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, па јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 85. КЗ, према окривљеној је изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Окривљена је обавезана да плати у корист буџетских средстава суда износ од 2.000,00 динара на име накнаде трошкова кривичног

поступка и износ од 5.000,00 динара на име паушала, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж 484/15 од 23.02.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене В.М., адвокат Г.П., због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде преиначи тако што ће према окривљеној одбити оптужбу, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 3. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљене В.М. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљене повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, са образложењем да је у овој кривично правној ствари спорна околност да ли је предметна исправа приватна или службена, од чега зависи правна квалификација дела и примена одредаба закона о застарелости кривичног гоњења. У вези са тим, бранилац у захтеву указује и то да Удружење грађана за помоћ деци и одраслим лицима ометеним у развоју, није државни орган нити предузеће или организација која врши јавна овлашћења, те да је, полазећи од тога да је службена исправа облик јавне исправе коју издаје службено лице у оквиру вршења службене дужности, очигледно да је предметна исправа приватна исправа и да је следом изнетог у конкретном случају примењен закон који се није могао применити.

Изнете наводе захтева браниоца окривљене В.М., Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, у чињеничном опису дела окривљене наведеног у изреци првостепене пресуде означене су све чињенице и околности које представљају законска обележја кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљена оглашена кривом правноснажном пресудом, укључујући и то да је окривљена као одговорно лице – председник У. г. з. п. д. и о. л. о. у р. у Р., у службену исправу – одлуку Извршног одбора наведеног Удружења број 18/8 од 03.03.2008. године унела неистините податке и својим потписом и службеним печатом исту оверила.

Кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. Кривичног законика постоји када одговорно лице у предузећу, установи или другом субјекту у службену исправу, књигу или спис унесе неистините податке или не унесе важан податак или својим потписом, односно службеним печатом овери службену исправу, књигу или спис, са неистинитом садржином или који својом потписом, односно службеним печатом омогући прављење службене исправе, књиге или списка са неистинитом садржином.

Предмет радње код овог кривичног дела је службена исправа, службена књига или службени спис. Појам службене исправе није идентичан са појмом јавне исправе; свака јавна исправа је службена исправа, али свака службена исправа није јавна. Стога је појам службене исправе шири од појма јавне исправе, па се службеним исправама, осим јавних, сматрају и оне исправе које у вршењу службене дужности издаје службено или одговорно лице у предузећу, установи или другом субјекту, а којима се потврђују неке правнорелевантне чињенице.

Дакле, по налажењу овог суда, предметна одлука наведеног Удружења има правни карактер службене исправе у смислу члана 357. КЗ, јер ју је окривљена сачинила као одговорно лице – председник наведеног удружења грађана, које има својство правног лица (прописно је регистровано, има своје органе и статут), па је стога обухваћено појмом другог субјекта у смислу става 3. члана 357. КЗ, коју исправу је окривљена оверила својим потписом и службеним печатом, те је као таква ова исправа била подобна да служи као доказ чињеница које имају значај за правне односе.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд оцењује као неосноване наводе захтева браниоца окривљене да је у питању приватна, а не службена исправа и да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљене правноснажне пресуде неосновано побијају због повреде Кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљене у захтеву истиче и то да је нижестепеним пресудама на штету окривљеног повређена и одредба члана 422. тачка 3) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 422. тачка 3) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.